

kommunikationsmidler og transportmuligheder ikke kan anses for tidssvarende at fastholde et lovbestemt krav om, at politikredsens øverste chef skal bo i politikredsen, selv om der med den foreslåede politireform etableres større politikredse. Det vil imidlertid kunne indgå i helhedsvurderingen ved ansættelse af en politidirektør, om den pågældende har mulighed for inden for rimelig tid at komme frem til politikredsens hovedstation. For så vidt angår den foreslåede ophævelse af § 117, stk. 1, bemærkes, at den ovennævnte tekstanmærkning vil blive søgt optaget på finansloven for 2007, hvis der måtte være personer (eller deres ægtefælle), som fortsat modtager pension efter denne regel.

Forslaget til det nye kapitel 11 i retsplejeloven indeholder herefter navnlig regler om kompetenceforholdene i politiet (§§ 108-110), landets inddeling i politikredse (§ 110, stk. 1) og om rammerne for politiets samarbejde med lokalsamfundet (§§ 111-113). Herudover videreføres i §§ 114-115 reglerne om henholdsvis videregivelse af oplysninger som led i SSP-samarbejdet og om sognefogeders bistand til politiet.

Til § 108

Forslaget til *stk. 1* fastslår, at justitsministeren er politiets øverste foresatte og udøver sin beføjelse gennem rigspolitichefen og politidirektørerne. Bestemmelsen svarer til den gældende § 109, stk. 1, i retsplejeloven med den redaktionelle ændring, der følger af, at betegnelsen for de øverste chefer i politikredsen foreslås ændret fra politimester til politidirektør. Justitsministeren vil således fortsat være den øverste ansvarlige for politiet.

Det følger af bestemmelsen, at justitsministeren vil være overordnet rigspolitichefen og politidirektørerne med et sædvanligt administrativt over-/underordningsforhold i relation til varetagelsen af politiets opgaver. Med hensyn til det operative politiarbejde vil politikredsen ikke længere referere direkte til Justitsministeriet, men til rigspolitichefen, der fremover vil være almindelig overordnet myndighed i forhold til politikredsen, jf. forslaget til retsplejelovens § 109. Justitsministeriet vil fremover som udgangspunkt ikke længere være klageinstans i forhold til politidirektørerne, men vil alene være klageinstans i forhold til rigspolitichefen, jf. også forslaget til § 109, stk. 2-4, og bemærkningerne hertil samt pkt. 3.2.1.4 (afsnit II) i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Justitsministeren vil have de sædvanlige instruktionsbeføjelser i forhold til underordnede myndigheder og vil således i medfør af over-/underordningsforholdet kunne give generelle og konkrete tjenestebefal-

ger til rigspolitichefen og politidirektørerne om udførelse af deres virksomhed. Det er forudsat, at Justitsministeriets overordnede styring af politiet fremover sker gennem rigspolitichefen, herunder gennem den årlige direktørkontrakt med mål og krav til dansk politi, der indgås mellem Justitsministeriet og rigspolitichefen, og at Justitsministeriet ligesom i dag er meget tilbageholdende med at gribe ind i konkrete sager, der er under behandling hos Rigspolitiet og i politikredsen. Generelle retningslinjer for politiets virksomhed vil fremover som udgangspunkt blive fastsat af rigspolitichefen, men f.eks. i forbindelse med vedtagelse af ny lovgivning, politiske handlingsplaner mv. vil det dog fortsat kunne være hensigtsmæssigt, at Justitsministeriet udsteder en cirkulæreskrivelse eller lignende med generelle retningslinjer til politiet, jf. de almindelige bemærkninger pkt. 3.2.1.1 (afsnit II).

Det foreslås at ophæve bestemmelsen i retsplejelovens § 113, stk. 5, hvorefter justitsministeren træffer nærmere bestemmelser om politiets uddannelse og dets uniformering og udrustning. Bestemmelsen er overflødig, idet regler af denne karakter fremover vil kunne fastsættes af Justitsministeriet eller Rigspolitiet i kraft af over-/underordningsforholdet.

Der er heller ikke behov for at videreføre den særlige bemyndigelsesbestemmelse i § 114, stk. 4, hvorefter justitsministeren kan overdrage en politimæssig opgave af særlig beskaffenhed til en særlig udpeget tjenestemand. Det samme gælder bestemmelsen i retsplejelovens § 114, stk. 5, hvorefter justitsministeren kan fastsætte regler for politimestres (politidirektørens) forhold til anklagemyndigheden og rigspolitichefen og for disse myndigheders indbyrdes samvirke. Sådanne bestemmelser kan fremover fastsættes af justitsministeren i kraft af det almindelige over-/underordningsforhold i forhold til både politiet og anklagemyndigheden, jf. herved retsplejelovens § 98 (som ikke ændres).

Det foreslås at ophæve bestemmelsen i retsplejelovens § 109, stk. 3, 1. led, hvorefter politiets virksomhed udøves af et for hele riget fælles politikorps. Denne bestemmelse om, at politikorpsset er fælles for hele riget stammer fra overgangen fra kommunale politikorps til et statsligt enhedspoliti, og den har i dag ingen betydning.

Med det foreslåede 2. pkt. slås det fast, at der skal være en løbende dialog mellem rigspolitichefen og politidirektørerne – lederne af de foreslåede nye store politikredse – om alle generelle spørgsmål vedrørende politiets virksomhed. Det er forudsat, at dialogen navnlig foregår på faste fælles møder mellem rigspolitichefen og politidirektørerne. Denne »koncernled-